

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

På baggrund af regeringens redegørelse om den finansielle sektor fra december 1999 foreslås, at forsikringselskaber får mulighed for midlertidigt at drive anden virksomhed eller at medvirke aktivt ved omstruktureringen af en erhvervsvirksomhed.

Det er en betingelse, at driften eller omstruktureringen sker for at sikre en allerede foretagne investering. Dette kunne eksempelvis være medvirken ved en nødvendig omstrukturering af en erhvervsvirksomhed, hvori forsikringselskabet har en væsentlig økonomisk interesse. Lovforslaget er på dette område forskellig fra den tilsvarende bestemmelse i lov om banker og sparekasser m.v. § 1 a, stk. 1, hvoraf det fremgår, at pengeinstitutter midlertidigt kan drive anden virksomhed enten til afvikling af forud indgåede engagementer eller med henblik på medvirken ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder. I henhold til lovforslaget vil et forsikringselskab alene kunne medvirke til en omstrukturering, hvis dette er for at sikre en allerede foretagne investering. Denne forskel skyldes, at pengeinstitutter blandt andet har til formål at levere fremmedkapital, hvorimod forsikringselskaber, for så vidt angår forvaltning af selskabernes midler, alene driver investeringsmæssig virksomhed.

Et forsikringselskab skal uanset lovforslaget overholde lov om forsikringsvirksomhed § 87, hvorefter bestyrelsen og direktionen er forpligtet til at anbringe selskabets kapital på en hensigtsmæssig og for forsikringstagerne tjenlig måde, således at selskabet til enhver tid kan opfylde sine forpligtelser.

Derudover skal et forsikringselskab tillige opfylde lov om forsikringsvirksomheds øvrige regler, herunder ledelsesreglerne i §§ 83-101, kapitalgrundlagsreglerne i medfør af § 34, investeringsreglerne i §§ 127 a-134 a samt reglerne om koncerninterne transaktioner i §§ 142-144 a.

Finanstilsynet påser, at forsikringselskabets bestemmende indflydelse ikke fortsætter længere end rimeligt i overensstemmelse med kravet om midlertidighed. I sådanne tilfælde vil Finanstilsynet give forsikringselskabet påbud om den bestemmende indflydelses ophør.

Til nr. 2

Med ændringen udvides den eksisterende underretningspligt i § 220, stk. 1, til at gælde etablering af filialer i alle andre lande i stedet for kun at gælde inden for Den Europæiske Union eller i lande, der har gen-

nemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv.

Til nr. 3

Bestemmelsen er en procedureregulering, der omhandler de oplysninger som Finanstilsynet skal videresende i forbindelse med danske forsikringsvirksomheders etablering af filialer i udlandet.

Det foreslås, at Finanstilsynet som hidtil alene skal videresende de i lov om forsikringsvirksomhed § 220, stk. 1, nævnte oplysninger til tilsynsmyndighederne i det land, hvor filialen etableres, når dette land er medlem af Den Europæiske Union eller i øvrigt har gennemført 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv.

Dette er et resultat af det såkaldte europæiske pas for forsikringselskaber, hvorefter en tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed i ét medlemsland i EU gælder i hele unionen. Hvis forsikringselskab ønsker at etablere en filial i andre lande, skal forsikringselskabet opfylde det pågældende lands lovgivning.

Til nr. 4

Ændringen er en præcisering som følge af forslaget § 1, nr. 3.

Til nr. 5

Forslaget sikrer, at den eksisterende underretningspligt om ændrede oplysninger i § 220, stk. 4, der gælder for filialer inden for Den Europæiske Union eller lande, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, også udstrækkes til at gælde filialer i 3. lande. Værtslandets myndigheder skal dog ikke underrettes i disse tilfælde, da der ikke nødvendigvis foreligger notifikationsaftaler med 3. lande. Det er således 3. landenes lovgivning, der skal sikre, at 3. landene får de informationer, som 3. landene skønner er nødvendige.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget er med enkelte undtagelser en videreførelse af den eksisterende bestemmelse i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Bestemmelsen i den gældende lov om, at bestyrelsen er forpligtet til at udarbejde interne retningslinier for hvilke andre medarbejdere, der ikke for egen regning må udføre eller deltage i spekulationsforretninger, foreslås ophævet. Det er herefter alene op til Arbejdsmarkedets Tillægspension inden for ledelsesrettens rammer at beslutte, hvilke regler der finder anvendelse for ansatte, der ikke er omfattet af stk. 1.